

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO **IT** NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimarts, 26 d'octubre del 1937

ANY I

NUMERO 212

Llegiu

«CATALUNYA»

diari

de la nit

QUE PASSARIA SI ES RETIRES LA U. R. S. S.?

RIBBENTROP TEM D'ACARAR-SE A MISTER EDEN ABANS DE LA SESSIO DEL SUBCOMITE DE NO INTERVENCIO I Lord Derby afirma que és necessari mantenir la solidaritat franco-anglesa

Londres, 26. — (De correspondent de Fabra).
No és una tasca fàcil explicar, per bé que sigui fragmentàriament, què passa a Londres, en matèria de política internacional, en vigílies d'aquesta reunió del Subcomité que tanta de temors i revela inspiro, Itàlia ja ha aconseguit la seva posició: intransigent i, potser, més hàbil, per tal com s'inspira en conclusions de política interior anglesa. ¿No és partidari Chamberlain d'un acord amb Itàlia, costi el que costi? ¿No s'ha iniciat, per part d'alguns sectors governamentals, una campanya contra Eden, acusant-lo de no facilitar, des del Foreign Office, un acord amb Itàlia? S'afirmava ahir que dintre el Govern, les opinions següents molt

dividides i que, pels passadissos del Parlament, i potser també en lloc més alta, sir Samuel Hoare i sir John Simon fan una violenta campanya contra Eden, per la seva ferma posició en la qüestió espanyola.
Es consideren de molt interès les entrevistes que Eden celebrà amb Wozniann, l'encarregat suís dels assumptes polítics de l'Ambaixada alemanya. Amb l'excusa del mal temps, von Ribbentrop s'ha quedat a Colònia, potser per eludir aquelles preguntes que sempre li fa Eden: Senyor Ribbentrop, està decidida Alemanya a arribar a un acord? Us faig avinent, senyor Ribbentrop, que cal desconfiar quan Anglaterra és massa cortesa.
Per a una sensibilitat nest,

algunes paraules desconcerten els nervis. I a dir, Ribbentrop preferí quedar-se a Colònia que contemplar, a les vores del Tàmesi, les mirades enveredades de Eden.
Però el que es pregunta la Premsa aquest matí és si el Comitè de no intervenció serveix per a alguna cosa; de la mateixa manera que la Societat de Nacions serveix com a nucli inicial de futures aliances, el Comitè de no intervenció s'ha quedat reduït a una assemblea de dos grups que es discuteixen afeblesadament per a veure què té raó.
La retirada de la U. R. S. S. és, naturalment, diversament interpretada. En el cas que es realitzi, és evident que certs òrgans conser-

(Segueix a la pàgina 3)

ELS JAPONESOS HAN OCUPAT TA-XANG AQUEST MATI

Els xinesos han reconquistat Ukiao.

ES PROBABLE QUE LA POLITICA EXTERIOR JAPONESA FACI UNA VIRADA

Xang-Hai, 26. — Segon l'agència Central News, els elements mòbils xinesos han reconquistat la ciutat d'Ukiao, al sud de la província de Hopei. Comunicant, d'altra banda, de Taiyuan que els japonesos penetraren recentment a la província de Kanst, però s'han vist obligats a repliegar-se i que els elements xinesos manifesten intenció de servir a tota la regió.
Els japonesos declaren que aquest matí s'han apoderat de Taxang-Fabra.

marina japonesa atacaren el territori portuguès de Macao, sense que es conegui encara els efectes del bombardeig. El mateix dia, un submarí japonès evolucionà en forma ostentosa en sigles jurisdiccionals de Macao.
La Central News afirma, alhora, que l'aviació naval japonesa i els vaixells de guerra nipons han violat també en diverses ocasions el territori i les sigles jurisdiccionals britàniques d'Hong-Kong. — Cosmos.

CANVI D'ORIENTACIO EXTERIOR AL GOVERN JAPONES

L'AVIADOR JAPONES INCUPLAT D'AGRESSIO A FORCES BRITANQUES, AL TRIBUNAL

Tòquio, 26. — El periòdic "Teito" — òrgan de l'exèrcit — preveu que Hirota dimitarà pròximament de les seves funcions de ministre d'Assumptes Exteriors. Com a successor elia Shigenita, ambaixador del Japó a Moscou i Shirakuri, ambaixador a Estocolm.
"Teito" creu que l'actual viatge de Shigenita a Berlín consistirà en contactes indispensables abans del seu nomenament al lloc de ministre de Negocis Estrangers, per tal com serà ocupat per un nunci amb noves directrius, la finalitat del qual serà trencar definitivament amb les tradicions angleses del ministeri. — Fabra.

Xang-Hai, 26. — Les autoritats nipones anuncien que l'aviador japonès autor de l'agressió contra el destacament militar britànic a l'oest de Xang-Hai, comparerà aquesta matí setmana davant un Consell de Guerra. — Cosmos.

ELS JAPONESOS HAN FET "DEMOSTRACIONES" A MACAO

OCUPACIO DE TAXANG

Nankin, 26. — L'Agència Central News comunica que la tarda del diàbte, cinc avions de la

(Segueix a la pàgina 3)

El misteriós viatge de Ribbentrop a Roma ALEMANYA DEMANA A ITALIA QUE S'ADHEREIXI AL PACTE GERMANO-NIPO CONTRA EL KOMINTERN

SERA CONSTITUIT A ALEMANYA EL MINISTERI DE LES COLONIES

Londres, 26. — En objecte de grans comentaris la informació publicada pel "Manchester Guardian" i que adreix el misteri del sobtat viatge a Roma de l'ambaixador d'Alemanya a Londres i home de confiança de Hitler per a les qüestions d'Anglaterra, von Rib-

lentrop. Segons l'esmentat periòdic liberal, el diplomàtic alemany va examinar amb Mussolini i Ciano les quatre qüestions següents: Primera: Situació a l'Extrem Orient. Segona: Situació a Palestina. Tercera: Qüestió d'Espanya. Quarta: Restriccions colonials del Reich.

El "Manchester Guardian" declara que sobre cada un d'aquests problemes, Alemanya demanà a Itàlia el següent:
A la primera: Que Itàlia s'adhereixi ràpidament i incondicionalment al pacte germano-nipó contra el Komintern. D'aquesta forma, Itàlia podria impedir en la propera Conferència del Pacífic, que s'indrà lloc a Brussel·les, que hom pugui adoptar accords perjudicials al Japó. Itàlia hauria d'evitar, també, que a Brussel·les hom acordés l'embarcament del material de guerra destinat a la Xina o al Japó, i permetre així que Itàlia i el Reich proveïssin l'Imperi Nipó en cas necessari.

A la segona: Alemanya s'adhereix completament a la política que desenvolupa Itàlia davant la qüestió de Palestina i excita el Govern de Roma a continuar en el mateix camí.

A la tercera: Ribbentrop es va referir, per encàrrec de Hitler, a la situació que podria crear-se en el cas que Berlín considerés probable, que després d'un fracàs dels treballs del Comitè de Londres i de les altres negociacions relatives a la qüestió d'Espanya, França o Anglaterra, o les dues Potències, procedís a l'ocupació pacífica de la illa de Menorca. En aquest cas, Alemanya creu que aquest país i Itàlia haurien de recomanar a Franco de fer una declaració oficial per la qual consentís la pre-

sència a Espanya de forces italianes i alemanyes per tal d'obligar el Govern de la República a fer el mateix i autoritzar l'ocupació de Menorca per altres països. Franco faria constar, també, en la seva declaració, que consideraria com un acte de guerra l'ocupació de Menorca o qualsevol altra part del territori espanyol per una o algunes Potències estrangeres.

A la quarta: Ribbentrop informà el "Duce" i Ciano de la pròxima constitució a Alemanya del Ministeri de les Colònies. També anuncià que el Reich exposarà pròximament les seves reivindicacions colonials, i demanarà la devolució purament i simplement de les seves antigues possessions africanes de Togo, el Camerun i el Congo alemany, col·locat sota el mandat de Bèlgica. Referent a l'edatut general de l'Àfrica, Alemanya demanarà que alguns dels territoris colonials del continent negre siguin col·locats sota el control d'un organisme internacional, integrat per representants d'Anglaterra, Alemanya, Itàlia i França, que expidiran en comú els quatre països.

Altres informacions procedents de bona font francesa confirmen també el que hem esmentat, publicat pel "Manchester Guardian" la qual cosa ha contribuït a què hom li concedeixi major crèdit.
En allò que no estan d'acord els comentaris és en què es refereix als acords ferms que hagin pogut sorgir de les negociacions portades a cap per von Ribbentrop a la capital italiana, per bé que tots coincidexen a expressar llur convenciment que l'acord haurà estat absolut i general. — Cosmos.

L'AVIO GEGANT «LIEUTENANT DE VASSEAU PARIS» HA COBERT FINS ARA UNA DISTANCIA SUPERIOR A QUATRE MIL KILOMETRES

París, 26. — El Ministeri de Marina comunica que l'hidroavió gegant francès "Lieutenant de Vasseau Paris", que el matí d'ahir va sortir de Fort Lantey (costa occidental africana), vers el Brasil, continuava en l'aire a les 8,45 d'aquest matí, que havia cobert una distància superior als 4.000 quilòmetres. Hom no té ja cap dubte que l'aparell gegant prova de batre el "rebuert" mundial de distància en línia recta en hidroavió, i se creu unànimement que assolirà el seu propòsit. La ràdio del "Lieutenant de Vasseau Paris" comu-

nica, a les 19 en punt del matí, que l'hidroavió gegant continuava el seu vol amb absoluta normalitat. — Cosmos.

Rosemeyer aconsegueix una velocitat de 400 per hora

Frankfurt del Mejn, 26. — L'automobilista Rosemeyer ha aconseguit, damunt un "Auto-Unión", una velocitat de 400 quilòmetres per hora. El cotxe era de petit cilindrada.

REDACCIO, ADMINISTRACIO I TALLERS:
Carrer Canal de Sant, número 302
Telèfon: Administració ... 50411
Redacció ... 50221
Tallers ... 50271

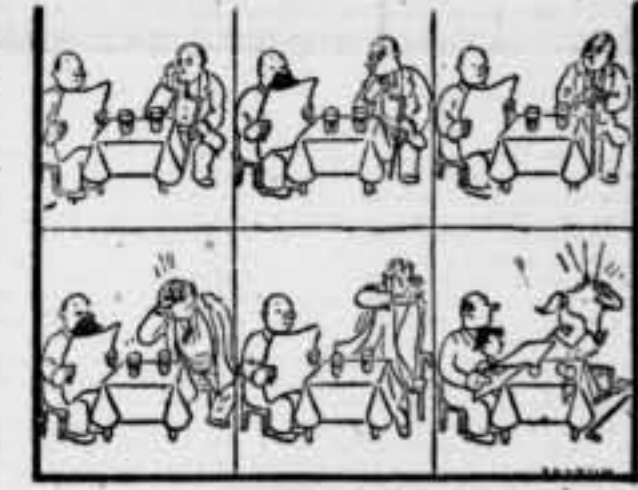
SUBSCRIPCIONS
Barcelona, un mes ... Ptas. 750
França, un mes ... 750
Amèrica i Filipines, trimestre ... 1950
En altres països, trimestre ... 1950
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

HA ESTAT ABATUT UN ALTRE OCELL NEGRE. QUAN ENCARA ERA FOSC

Els pagans dels voltants no se'n sabien avenir. Un ocell negre, un garbuix de flames, s'havia estimbat. Les "ales" del poble havien demostrat que les agressions de vegades surten cares. Vora les desferres de l'aparell "Savoia", el cos horriblement deformat del pilot italià que Mussolini trameté contra el nostre poble, sembla presagiar la fi que espera al feixisme.

EL CAS DE LA BARBA (historieta muda)

(De «Sondagnisse Strix».)

PROCES PER DIFAMACIO CONTRA EL FEIXISTA FRANCAS LA ROCQUE

Avui es veurà la causa a Lió

PROCES DE DIFAMACIO
Lió, 26. — Aquesta tarda, el Tribunal de Lió jutjarà el procés de difamació presentat pel duc Pozzo di Borgo contra el coronel La Rocque. L'origen del procés és el següent: El 24 de juliol, La Rocque presidi a Lió una reunió dels quadres regionals del Partit Social Francès. En el curs d'aquesta reunió, La Rocque — en parlar de Pozzo di Borgo — declarà, segons el periòdic "Journal de Lyon", que

Pozzo di Borgo havia quedat desqualificat com a patriota en presentar acusacions que sabia que eren falses. Pozzo, en considerar-se difamat, presentà una querrel·la contra La Rocque. El 17 de setembre havia de veure's en primera instància, però un gran nombre de testimonis importants no es presentaren. Entre els testimonis figures Tardieu i Laval, de França, etc. — Fabra.

Generalitat

EL PRESIDENT COMPANYS TE ENCARA UNA MICA DE FEBRE

Aquest matí, quan els periodistes es trobaven a la secretaria de la Presidència, ha entrat a saludar-los el sub-secretari J. Roset.

El Sr. Roset ha dit que el President tenia encara una mica de febre i que per aquest motiu no havia abandonat la Residència.

El Sr. Roset ha dit també que havia estat a saludar el President i el cònsol general del Brasil i el cap de Policia.

El Consell que havia de celebrar-se aquesta tarda, se celebrarà demà, si el President se troba ja restabert.

EL NOU CAP MILITAR DE LA PLAÇA VISITA EL PRESIDENT

Ha estat aquest matí al Palau de la Generalitat, amb el propòsit de complimentar el President Companys.

LA PATENT NACIONAL D'AUTOMOBILS

La Secció de Recaptació de la Generalitat de Catalunya fa avinent als possessors o usuaris de vehicles de motor mecànic, ja siguin particulars, Corporacions oficials, organismes polítics, sindicats o de qualsevol altra que el proper dia, sabte arca el període voluntari per a l'adquisició de la Patent Nacional corresponent al quart trimestre d'aquest any, i que transcorregut l'esmentat termini, incorreran en les sancions decretades pel Govern de la República.

SUISSA MIRA CAP A ESPANYA

«La no intervenció és una comèdia que perjudica el Govern espanyol i afavoreix Franco», diuen els periòdics suïssos

Cap país del Món, i menys encara els d'Europa, no podria deixar de dedicar la seva atenció més preferent a la guerra en la qual Espanya defensa la seva independència i els principis de la democràcia internacional.

Finalment, un dels països que poden menys d'interès sobre la lluita que la República espanyola sosté contra el feixisme és Suïssa.

Aquest interès, intensitat en alguns darrers temps, el veu a dir la Premsa de la Confederació Helvètica, i li dedica el més gran respecte.

Amb gran autoritat, discreció, mesura i contenció de les seves preguntes, el "National-Zeitung", el gran periòdic democràtic de Basilea, diu, en un article, parlant del problema espanyol, que fa molt de temps que s'ha evidenciat que la No intervenció és una comèdia que perjudica el Govern espanyol i afavoreix Franco.

L'objecte de les dictadures europees —afegit el periòdic— és del tot clar: establir el feixisme a Espanya. Això perjudicaria França i Anglaterra, i a aquesta dos països els convé la retirada de les tropes invasores feixistes. Però, qui és avui Franco? Ha calgut aquest en tal dependència d'Itàlia, que la política espanyola no es decidia ja en el Quarter General del militar rebel, sinó a Roma. Franco és solament un lacai al servei de Mussolini, un híbrid d'Itàlia. Per a França seria interès d'una Espanya ja en els ordes del "Cauda".

En un altre article, el citat periòdic de Basilea diu: "Malgrat la gran flexibilitat atreves vegades democràtica, Mussolini, en l'ac-

INVENTS DEL «NAZISME»

—No ha enteneu? Es el rellotge nou de Goering. A les dues assenyalava migdia i té una setmana de quatre dijous.

(De «Vendredis».)

EL CULTIU COMERCIAL DE LES PERERES

Volem indicar alguns dels principis amb els quals evolucionen actualment els cultius dels fruiters, amb el fi d'asseurir ràpidament els fruits amb la més gran quantitat possible per unitat de superfície.

A Provènça, que gaudeix d'un clima semblant al de Catalunya, després de la guerra, les peres han estat objecte d'un cursu especulatiu. En tracte des d'un principi de reduir el volum dels arbres. Es van plantar exemplars compactes de codonyat, però se'ls va deixar lloc lliurement per tal d'asseurir arbres més vigorosos.

La distància de plantació era de 250 a 3 metres entre les línies, i d'1 a 150 metres sobre les línies. Existien belles plantacions d'aquest gènere que donen bones col·lectes.

Ens ocupem dels arbres empeltats de codonyat i d'una varietat molt fructífera.

La transplantació ajuda a que doni fruita, després, des del segon any, es comencen a collir algunes fruites, que cada any són més abundants.

En el curs d'aquests últims anys, la tendència s'ha orientat vers les plantacions més intenses, amb for, més planes i més favorables a la producció de bons i bells fruits.

Aquest mètode té nombroses particularitats i es justifica, per altra part, perfectament, en certes circumstàncies.

En el curs d'aquests últims anys, la tendència s'ha orientat vers les plantacions més intenses, amb for, més planes i més favorables a la producció de bons i bells fruits.

En el curs d'aquests últims anys, la tendència s'ha orientat vers les plantacions més intenses, amb for, més planes i més favorables a la producció de bons i bells fruits.

En el curs d'aquests últims anys, la tendència s'ha orientat vers les plantacions més intenses, amb for, més planes i més favorables a la producció de bons i bells fruits.

En el curs d'aquests últims anys, la tendència s'ha orientat vers les plantacions més intenses, amb for, més planes i més favorables a la producció de bons i bells fruits.

En el curs d'aquests últims anys, la tendència s'ha orientat vers les plantacions més intenses, amb for, més planes i més favorables a la producció de bons i bells fruits.

PITJOR PER ELLS

«Bèlgica està convençuda de la sinceritat d'Alemanya», diu el ministre belga Spaak

Dortmund (Alemanya), 26. — La Premsa local publica una entrevista celebrada pel periòdic "Westphalische Zeitung" amb el ministre de Relacions Exteriors de Bèlgica, Spaak. Aquest corrent diu que Bèlgica es troba convençuda de la sinceritat d'Alemanya en formular la seva recent declaració oficial sobre la neutralitat i la inviolabilitat de Bèlgica.

Més notícies de l'estranger

LA SOLUCIO D'UNA CRISI

Ankara, 26. — A més de la presidència del Consell, İsmet İnönü ha dimitit també la vice-presidència del Partit del Poble.

RENEX EL TERRORISME A PALESTINA

Jerusalem, 26. — Durant la nit passada, les bandes de terroristes s'han dedicat principalment a tallar els fils telefònics i telefònics i a deixar incommunicades nombroses zones del país.

INCENDI EN UN VAIXELL ITALIA

Valparaiso, 26. — Les deflagracions del carbó han provocat l'incendi en aquest port del vaixell italià "Sordella". Han resultat set ferits greus i molta d'altres de lleus.

LA NOVA «MISS EUROPA»

Alger, 26. — En el curs d'una brillant festa, "Miss Finlàndia" ha estat elegida "Miss Europa".

VON RIBBENTROP HA ARRIBAT A LONDRES

Londres, 26. — Von Ribbentrop ha format aquest matí a Londres i ha assistit a la sessió d'obertura de la nova reunió parlamentària.

ITALIA I ALEMANYA SON SOLIDARIS

Nova York, 26. — L'òrgan de Hearst, "American Journal", publica un article de von Ribbentrop sobre "El sentit de l'amistat germano-italiana".

"Alexandrina Drouillard", que madura cap a mitjans de setembre, guanya terreny cada dia; obre importants collites i els fruits es conserven bé.

"Louise Bonne" és una varietat molt sollicitada, que arriba al mateix temps que la "Alexandrina Drouillard".

"Beurre Clairgeau" és susceptible de donar molt bones col·lectes en terra bona i fermada topocostament.

"Duguesne d'Angoulême" és una excel·lent varietat, molt coneguda i sollicitada; arriba al mateix temps que la "Beurre Clairgeau".

"Passe Crassane" és un fruit d'hivern que madura escandalosament des de novembre fins a fi de desembre.

el comerç, i és també una varietat fèrtil i que produeix molt.

Totes aquestes varietats s'adapten bé a les formes petites i fructifíques d'arbres.

Entre aquestes varietats, cal destacar el que s'ha dedicat a la collita comercial de les peres. Segons les situacions del colliti i de venda, es podran escollir unes o altres.

DELICIES DEL CAMPING

— Maria! Aixeca't. Ara ve en Jordi amb la llet.

AL CARRER DE SANTS UN INDIVIDU ES ATROPELLAT PER UN AUTO

Al carrer de Sants un auto que fugí atropellà Emili Llobet Martí nez i li causà ferides greus.

ES AJORNADA OFICIALMENT

Brussel·les, 26. — E'annunciat oficialment que, tal com es preveia abans, a causa de la crisi ministerial present, l'obertura de la Conferència del Pacífic queda ajornada des del 20 del present mes al 3 de novembre.

VAIXELL HOLLANDES EN PERILL

Rocheport-sur-Mer, 26. — El petrolier holandès "Pegara" ha lliscat el 20 a 18 milles al nord de l'illa de Yeu.

L'ORDRE PUBLIC

Ha estat detingut Joan Molins Pallares.

A disposició del Tribunal d'Urgència han estat detinguts Josep Xirru Reentnyol i Antoni Mucia Anglada.

Ha estat detingut Joan Molins Pallares.

A disposició del Tribunal d'Urgència han estat detinguts Josep Xirru Reentnyol i Antoni Mucia Anglada.

Ha estat detingut Joan Molins Pallares.

A disposició del Tribunal d'Urgència han estat detinguts Josep Xirru Reentnyol i Antoni Mucia Anglada.

Ha estat detingut Joan Molins Pallares.

A disposició del Tribunal d'Urgència han estat detinguts Josep Xirru Reentnyol i Antoni Mucia Anglada.

Ha estat detingut Joan Molins Pallares.

A disposició del Tribunal d'Urgència han estat detinguts Josep Xirru Reentnyol i Antoni Mucia Anglada.

Ha estat detingut Joan Molins Pallares.

A disposició del Tribunal d'Urgència han estat detinguts Josep Xirru Reentnyol i Antoni Mucia Anglada.

Advertisement for "Catalunya" newspaper: "Catalunya" ha d'esser el vostre diari de la nit. Llegiu-lo i feu-lo llegir.

Advertisement for "Els agents provocadors no tenen res a fer" and "Lliurament de banderes a les Brigades Internacionals".

ROOSEVELT I EDEN

(Comuns equivocs entorn a dos símbols)

L'historiador, ens va fer la una nostra demanda, l'historiador reservava un abundant capítol a les fallides interpretacions vulgares i periodístiques entorn als homes actors d'aquesta circumstancial època i era l'historiador es divertí molt a classificar els "Idols" —en el llenguatge del canceller Francis Bacon— són uns ídols, i la major part dels comentaristes dels fets aquells, nostres, són miserables i precipitades obres d'ídols.

I. — PRIMERA EQUACIÓ FALSA: EDEN REPRESENTA ANGlaterra. SEGONA: ROOSEVELT ES EL REPRESENTANT D'AMERICA

Cada vegada que parla Roosevelt, —i en vista d'aquestes equacions anàlogues de, molt bé.

I, cada paraula de l'altre, —tot el contrari.

Es just, així? Qui és, Roosevelt, aquest símbol? Quin assignable valor té aquest díscolom Edén?

ROOSEVELT ES UN EQUILIBRI INESTABLE ENTRE A) UNA CAMBIA DE REPRESENTANTS, I B) UN TRIBUNAL ARBITRE ENTRE CONSTITUCIÓ (AMERICANA) I POSSIBLES LLEIS, actus i resolucions.

En això, Roosevelt, —no és cap "voluntat pròpia". Que no, Edén, representant d'Anglaterra. —Que entencu (i és que alguna cosa, en concret, entencu) per aitals termes, si un pla!

En primer lloc, Edén, encara que, sí, representés l'"Anglaterra", és veritat, ell, representaria ben poca cosa. Poca. —Així, prou la part pel tot.

Enquè, en segon lloc, i encara que, afinant afinant, Edén fos el símbol vivent de Gran Bretanya, del Regne tot, i de l'Imperi, —dones, encara, així, Edén seria un EQUILIBRI INESTABLE, i però inestable encara, si hi cap, que el President d'Amèrica.

Quan la gent assueta la política a la química, —aquella subsonada d'aquesta, —creu dir una gran cosa parlant (qui ho sap, per què) de l'"imponderable". Seria millor dir INDESCRIBIBLE, car història és Analític, — o bé, no res.

Es que el President i el Premier tenen precisió de valors? ¿Ho creuen?

¿Es que Edén, és que Roosevelt ultrapassen la categoria de Símbols, — i no és que darrera d'ells, a sobre, s'han de cercar els invariants i els factors?

La política és un Càlcul. —Els governants que apareixen, no són símbols.

Inveni contra Edén, i piquen de mans per Roosevelt. Hurrah! Mort! —Quan comencera a ramar? Mai, si no després de cridar.

Jo comprenc els crítics. Fins estaria per dir que es necessiten. —Si, empeno càlcul, simultàniament. Que hi hagi, entencu de vestaltes, un front!

I vinga escurseu signes. —així és Edén i així és Roosevelt: ni més ni menys, ambdós, que signes. Res més.

O així, o comprencu així, o —la idolatria.

II. — LA DIFICULTAT, DEMOSTRADA PER L'EXCES

Heus ací com va concloure, donades les exposades premisses: —Es tractava, engega, doncs, i contradictori amb els principis mateixos de la Democràcia econòmica (tal a dir, Direcció Secreta dels afers internacionals), es ingereu, die, i primitiu Fer Responsable a un determinat individu, per motiu que a la vista de tothom emergeix. I precisament per això.

I es demostra, car, si aplicat als homes que, palesament, són responsables (són fan, del que fan o semblen fer), fins al punt d'aparèixer "Dictatorials", doncs ni aplicat a homes així seria legítim el ramentament que crítics.

En efecte, Napoleó I (ni el Tercer, ni cap altre, de Napoleó) va actuar "motu proprio". O, li sembla a ell? Es possible. Sabem, malgrat les aparençes, que el gran home —ell mateix— era manobrat.

¿I veuen que no ho siguin pas, ¿E E E, els dos rectors dels destins simètrics de França i de l'Imperi Apollini?

Ho són. No hi tingueu pas dubte. — Es al cas de mister Edén. El del President Roosevelt, també.

Conclusió: que, en el cas d'haver de censurar o aplaudir, haurieu d'adreçar-vos als Indiscrítibles.

Enquè, per això fer, es necessita una preparació. — I el que en dinen cultura, act, és un "cocktail" de geografia divagant, de demagogia "castable" i de nocions. Nocions, i sempre nocions. Seny, tot el més, enquè ben poc de Judici.

Primer resultat general: que els pobles, desorientats per nostres mateixos, continuen culpant de tot a Ombres. A signes i símbols.

Segon, i en fi: —Que cap Atac no colpeix el cor de l'Adversari.

Hem pres, per adversari, un ex-capità de l'Exèrcit anglès! — Massa fàcil. La realitat és més difícil. Molt més difícil. Infinitament més difícil.

—Jo line constatat (va fer, mentre ens acomodava), que el 99 per 100 dels nostres, ignora el que és el Feixisme.

I és per això que defineixen feixista, el Japó, i es sorprenen perquè tant democràtics es produïssin com a feixistes. — Ho siguin, o no ho siguin pas.

Vertaderament, massa intermediaris pullulen entre el poble — i la raó.

Vam sortir. Essent al carrer, al cap de cinc minuts, un company intermediari (dels qui escurseu, als fúts, com en diuen), s'estravava contra l'Eclèptica hipocrècia.

F. BIRAERAMBLA

CRIDA

CAP A L'ESFORÇ SUPREM

Podem dir-se veritats d'aquestes que són dret "d'alt"? Veritats que no desdixen cap de les inicials inconfessables; que no revelen els triptics que es porten els capdavanters; que no es liguin amb les porquerietes que es fan per augmentar el partit; que no es referencien als compliments problemes internacionals; que deixin de costat els assumptes militars i polítics; que no cridin la política de protestants, que no posin al descobert les pagues i qualitats intimes; que no buscant les qüestions de la guerra; que no tinguin el més lles propòsit de complir més la direcció i gran situació que d'entesen?

Podem emprar un llenguatge que no s'assembli al que apareix massa sovint als periòdics i tribunes? Un llenguatge que parlat d'unitat no lligui basant-se contra aquest o aquell sector; que just la guerra no braci de llurs brullics a l'alt; que apareixent reticències d'indiscrècia no sembri maldar en perjudici d'altre; un llenguatge que no sigui un recerca dialèctic per embobocar la gent; que no culturi el blas més descausat es prejut propi; que no prepari artimaques per escalar postures; que no faci aquesta política manada que tant d'estalvi ha comès; un llenguatge que tracti de superar aquesta realitat, que sigui capaç d'infundir una emoció i un fervor que capgri l'ambient d'aquesta renegarda frívola, confusa i apòdica?

Bona nitja ens està fent! Tanta, que si no es fa prompte el miracle de transformar aquesta situació enrurada, de vèncer aquest estat de coses incert, ens serà molt difícil evitar la desolació. Que ningú no s'illuminés i s'imes il·lusionat!

Si algun dia les democràcies burgeses es veuen obligades a donar-nos el mateix tracte que les nacions feixistes venen atorgant als feixistes; si el proletariat dels altres països és capaç de reaccionar a favor nostre d'una manera decidida i pràctica; si aquest ambient nefast en què es desenvolupa la dissonància pot convertir-se de nou en un punt de partida de la causa que sostenim; si les pronunciacions continuades i agressives constants que perpetren Hitler i Mussolini; si llurs propòsits dominadors i imperialistes; si la seva nitja guerra, morbosa i criminal ataca un clam d'indignació i protesta internacional, millor que millor.

Però l'esperit de sacrifici, l'actió decidida, el desig de triomfar, l'esforç suprem, hem de fer-los nostres. Si alguna renegarda s'ha estat paleament confirmant que els tractats internacionals són una fita, que el respecte al dret no és altra cosa que paper mullat, es durant la guerra d'indignació que sofrem. En el transcurs d'aquestes setze mesos tràgics s'ha pogut constatar fins a l'evidència que no existien altres lleis i principis que els de la força bruta. Hem sofert vexacions, grups i molestes de totes menes. Començant per l'horrorífic d'escòcies i hospitalis, l'assassinat d'infants i dones; la destrucció de pobles sencers; el bombardeig despietat de poblacions ínteres; l'amestrament de carcerans de fugitius; l'impidit i cessant coneixent per les autèntics almanques contra Almeria; l'envorament de retirats estrangers efectuat pels submarins portats italiana, fins a hi arribar d'aguantar les dilacions,

mandangues i subterfugis del Comitè de no intervenció i de la Societat de Nacions, mentre, segons dades recents, 100.000 italians i 25.000 alemanys, armats amb tota classe d'elements, assassinats i destruïts el millor de la nostra terra.

Quina confusió hem de tenir en l'esforç, després d'aquest alligament? Està bé que es faci fora de casa tot el que es pugui per a vèncer hostilitats i reserves; que es treballi per ministrar i cancelleries per a assumir la causa que defensen el millor nombre d'efectes i persones; que es busqui per tot arreu per a constituir l'opinió internacional a favor nostre. Però a aquestes altures hem de veure clar l'edifici que dia: "funtent, tant tot", que és el que predomina portat arreu; és el que prima en els medis diplomàtics i governamentals de guàrdia totes les nacions. Així ens demostra que l'únic camí que tenim per a vèncer és el nostre dret i la nostra soltesa; per a reconquistar la terra i les llibertats perdudes; per a desfer la independència i la vida dels nostres germans, doncs i filla; per a poder sentir-nos expampols i catalans amb dignitat; per a salvar l'esperit revolucionari i social encarnat en la classe treballadora, és de guanyar davant l'enemic; el de vèncer en els fronts de batalla; el d'eliminar el feixisme a la línia de foc.

Daquí que l'obsessió ha d'èsser la guerra; no tenir altres objectius, d'èsser i propòsits que la guerra; encaminar tots els esforços, iniciatives i activitats a propiciar la guerra. ¿Pot presentar els altres problemes davant d'aquest que els engloba tots? Les llibertats regionals; el dret a la cultura i a la vida; les noies normes polítiques, les conquestes socials, l'alliberament de l'exclousitat; l'any de super, en i justícia que anima les multituds; els anells i després dels comarques morts en la lluita; totes les situacions i inquietats prop d'aquest inclòs més lluita i humà, resten desmes en guanyar la guerra, els resumim el fet que les nostres armes triomfen en la dura i tràgica batalla que sostenim contra el feixisme internacional.

Heu pensat en la possibilitat de perdre? Us ha passat per la imaginació el mal somni espantós que el feixisme pogués sortir vencedor? Doncs aquest ha d'èsser el punt de partida de la nostra conducta: ha de ser-nos d'estímul constant per a superar defectes; per a vèncer injustícies; per a extirpar dualismes; per a acabar amb les misèries i bruteries que soren en la renegarda; per a infondre una moral dinàmica i una que faci renèixer la confiança en els nostres triomf; perquè serveixi de guàrdia al poble i, enardit, el llenci cap a la conquesta de la victòria definitiva.

Aquesta és una tasca a la qual hem de contribuir tots. De dalt a baix i a l'inrevés, que cadascú ocupi el lloc que li correspon, el càlcul en l'ordre de comandament que a les trinxeres, igualment en els fronts de treball que en la responsabilitat directiva. Com sigui, hem de superar aquesta hora difícil desdiant tota mena de recel i dubte; hem de fer que l'espill, que l'entusiasme, l'actió dels llocs dirigit per què ningú no pugui eludir els deures contras; i en tot cas, que se li imposin amb justícia.

I així hem de fer-ho de pressa i bé. Aquí no podrà repetir-

se la frase històrica que la mare de "Boadil el Chico" li predià quan marxava cap a l'estri deixant Granada en mans dels reis catòlics: "Fins que una dona, jo que no he sabut deixar-la com un home."

Nostres guanyarem.
JOSEP VIADU

SOTA EL SIGNE DEL FEIXISME

Les malalties venèries causen estralls

El "The Journal of the American Association" dona compte d'un Congrés que s'ha celebrat sobre malalties de la pell.

Referint-se a aquest aspecte mèdic en què que respecta a Itàlia, diu que, malgrat lites les preocupacions del feixisme i de les seves organitzacions sanitàries, aquest país compta amb més de mig milió de sífils humans i més d'un quart de milió de dones també afectades d'aquesta lepra.

Arxímet més d'aquesta malaltia més de 20.000 persones, en la seva majoria infants.

Es calcula en 16.000 el nombre d'infants que sofrenen malalties venèries per causa d'avaros. El nombre d'infants que moren anàlmens per ésser lurs pares sífítics passa de 30.000.

Heus del una tasca magnífica i urgent a la qual podria dedicar Mussolini els seus diners i els seus homes. La humanitat li ho agrairia molt més.

NO INTENTEU ARRABASSAR LES CONQUESTES OBRERES

Quan la burgesia, esportada pel resultat advers de la seva obra insurreccional, s'oblidava dels centres de producció industrial que per dret de tradició explotava, els obrers no feren sinó allò que les circumstàncies i les exigències de la vida aconsellaven: no abandonen els tallers, les obres ni les fàbriques. Al capdavall, no eren els capitalistes els qui movien els ressorts de la producció. Sense el propietari, la mà d'obra i el cervell que disposava podien continuar perfectament llur profitosa tasca.

Quan les hisendes deixaren, també per abandon, de pertànyer als subjectes que tenien la mania d'acaparar terres en quantitats enormes, els conreus no es ressentiren de la fallada, per tal com l'esforç laborios sempre ha anat a càrrec del pagès. Ara, que aquest, vista la riquesa que li queia a les mans, s'ha agermanat als altres jornalers, i amb les propietats dels fàcciosos i dels semífacciosos que abans usufructuaven els béns que el camp ofereix a l'home, ha format les col·lectivitats agrícoles perquè ha cregut més convenient i més humà portar el treball en comú.

Precisament, aquestes agrupacions igualitàries, que amb tant d'amor conreen la terra i que amb tanta malícia són tractades pels esperits retardatats, són les que més crèdit han proporcionat a la disposició dels primers mesos del moviment que imposava als ciutadans l'obligació de no deixar ni un pam de terra sense plantar. Contràriament, els cacrapolosos de la llei, els qui exhibien el dret a la propietat com una garantia que els permetia restar al marge de les conquestes de la Revolució, eren els qui més sovint havien d'èsser requerits per la peça de terra que pretenia deixar erma. L'afició a la llei, el pagès i el ciutadà rics la senten quan els preserva de mals

que, naturalment, no desitgen; però per poc que els cuidants de la pròpia llei badin, cometen extorsions de dret... i de tràvia.

Per això trobem exagerada i injusta la campanya pertinax que hom realitza contra les col·lectivitats de treball, especialment les del camp. Si l'amor al treball que els nostres companys tothora palesen; si el gust d'assajar un sistema evidentment igualitari no covés en la intenció dels nostres amics, caldria respectar les innovacions introduïdes en el règim de treball de l'agricultura, només per un dret revolucionari que la voluntat dels treballadors ha convertit en llei. Quan les pragmàtiques fracassen per la voluntat expressa dels propis instauradors, és de bon ésser que els qui han hagut d'aguantar aquelles a contracor i com una càrrega feixuga, es desfacin dels compromisos involuntàriament contrets i es llurin a les determinacions autòctones, sense fer cas dels nous romanerers que pretenen, ells saben per què, reacreeditar un sistema que ha servit a les mil meravelles per a esclavitzar, per tota una eternitat, les famílies que han nascut al camp i als costers i en ella i d'ells han hagut de viure.

Altrament, a aquests "senyors" que asseguren a grans bocades que el sistema de repartiment de la terra que els patrocinen és el més adient i l'únic que ofereix garanties de legalitat, hem de dir-los que només els avala una força major que en diuen "guerra", però no la raó. La legalitat i el dret que hom pot considerar amb algun respecte són els que han nascut de les grans convulsions revolucionàries, i com que la característica del moviment anti-feixista és més popular i innovadora que oficial i retardatària, d'ací que creiem en la factibilitat d'establir un nou sistema que ajudi el Poble a viure més en consonància amb

«Espero amb confiança el veredict que el país donarà a l'obra del meu Govern», ha dit Van Zeeland

Brusselles. — Van Zeeland ha pronunciat aquest vespre un discurs radiat, en el qual ha exposat els motius que l'han obligat a dimitir la Presidència del Govern.

L'orsador ha declarat que el seu ministeri, format "sota el signe de la unió nacional més ampla", havia estat objecte d'una persistent desconfiança de desgraciat per part d'elements sobre els quals creia que podia comptar, mentre paral·lelament es registrava al país "una odiosa campanya de calúmnies".

Malgrat la darrera gran victòria del Govern al Parlament, la campanya de calúmnies s'intensificà durant les vacances que per motius de salut s'hagué de prendre el cap del Govern.

Finalment sorgiren els violents incidents del Banc Nacional. Van Zeeland considera que aquesta incidència no l'afectaven directament o personalment, però considera que en reprendre la seva llibertat d'acció ajudaria segurament a fer llum sobre aquest afer, d'una manera ràpida i completa.

Referint-se a la qüestió de la dimissió col·lectiva del Govern, van Zeeland diu: "No més possible de tornar a assumir la responsabilitat del Govern en una atmosfera d'atacs injustificats. El Govern ha executat la major part del seu programa. La situació econòmica i financera de Bèlgica és absolutament sana.

Espero amb confiança el veredict que el país donarà a l'obra del meu Govern, així com a les maniobres que han determinat la seva caiguda i que han interromput aquesta obra."

El cap del Govern dimissionari acaba fent una crida a la unió nacional, de la qual diu que és l'única susceptible de conservar els resultats obtinguts pel Govern que dimiteix avui. — Fabra.

els seus desigs. Però existeix una guerra a guanyar i una prudència a mantenir... i unes ganes immenses de congeniar amb els elements afectes a l'anti-feixisme, però que encara pensen a la burgesa.

Voldriem ésser amics cordials de tots els qui ens trobdrem en aquell dia 19 que tant ens honora. Però necessitem que els possibles amics corresponguin no brutalitzant, a l'empare de les nostres toleràncies, les col·lectivitats treballadores.

Joan del Pi

L'ASSOCIACIÓ DE TEIXIDORS

Senne cap mena de dubte, l'Associació de teixidors mereix capítol a part. Pels seus fets i per la seva significació.

Dèiem, en el tercer apartat del capítol "Cap al dret d'associació", que a començament del 1840 circulà un projecte d'associació mútua que fou acollit favorablement pels teixidors de cotó. I bé: aquest projecte esverà les autoritats. I més pel que representava que no pel que era en si mateix. Hem vist que es eridà els iniciadors de l'Associació mútua amb el propòsit d'arranjar d'un cop lles diferències obres-patronals, que s'intentà d'aturar en el seu començament l'organització dels treballadors, que es féu per manera de remeiar la situació que provocava el malestar i l'agrupació dels teixidors i, finalment, que es prohibí, així simplement, l'Associació.

gica providència qual la requieren los hechos, queda destruída desde el momento la Sociedad de jornaleros." La Comissió de Fàbriques es dirigí en aquest sentit a l'Institut Industrial d'Espanya, al ministre de la Governació, Manuel Cortina, i al Duc de la Victòria. I diu Graell: "El Duque de la Victoria ofreció dictar órdenes severas para evitar los desmanes de que eran victimas los fabricantes, y hasta los habitantes de Barcelona".

Aquestes ordres havien de referir-se concretament a l'Associació de teixidors, perquè en l'exposició adreçada al general Espartero deia la Comissió de Fàbriques: "Nunca dudó esta Comisión de la buena acogida que debió hallar ante V. E. la exposición que el Sr. D. José Manso, en nombre de los fabricantes de esta ciudad, se dignó dirigir a la Regencia Provisional del Reino para evitar los males que amenazan a estas fábricas con la organización de la llamada Sociedad de Jornaleros."

Es lògic, però, que l'Associació de teixidors preocupés els fabricants. Segons una publicació de Ramon de la Sagra (1), que reporta Manuel Raventós en el seu "Asaig sobre alguns episodis històrics

ra, trontollà l'idolatria al liberalisme absolut. Si més no, en el que afectava els qui regien la vida de la ciutat. Era lògic, doncs, que, alarmats per les diàries qüestions, situats en un punt en què es veien forçats a triar entre la repressió brutal i el diàleg, coneixent de la manera que coneixien la dura situació de molts obrers, fessin examen de consciència i, prescindint de l'obsessió que lligava els polítics, s'arrepessin al sentit comú que vessa de la tradicional màxima catalana: "Parlant, la gent s'entén".

Es clar que la facultat legislativa que el sistema paritari implica havia d'escandalitzar els barcelonins del 1841, no gens acostumats a intrusions de persones i organismes que no portessin les regnes de l'Estat. Però també és cert que això mateix ha escandalitzat molts catalans, molts espanyols que viuen en ple segle XX.

Són remarcables les paraules que sobre aquest sistema escriu el magistrat Victor González de Echavarrí. (1):

"Quien, imbuído por el concepto moderno del Estado centralizador, Sinal, donde se forjan las leyes que se imponen al pueblo, fuente de toda justicia, oiga hablar de

(1) La Industria algodonera y los obreros en Cataluña.—1842.

(1) El Régimen Paritario. — 1877.

Informació orgànica

COMISSIONS DEPURADORES

Si he d'insistir — i no puc pas començar-me — amb els "coordinats". Seria per a tots una feina imperdonable que no es realitzés...

Orientacions del nostre "Butlletí"

UNA ORGANITZACIÓ MODEL: EL SINDICAT D'INDUSTRIA. Insistim sobre la importància que venen per a l'estadonador del nostre poble l'estructuració de la producció a base de Sindicats d'Indústria...

El Cinema

SETMANA DEL 25 AL 31 OCTUBRE DEL 1937. IREB PARK. — Una chica de provincia. La marca del vaupiro. A tota velocidad. SMART. — La rosa del rancho. Casadores de estrellas. Aurora de esperanza.

CINEMA

GRETA GARBO DIU QUE NO ES PAS CERT QUE ES VULGUI CASAR

Si ara publicaven una extensa nota sobre els incidents romans — rumos que a cada moment es feien més densos — que corrien de boca en boca, no tan sols a Hollywood, sino que s'havien estès fins a Nova-York.

EL TRAGIC PELS REBELS ES QUE JA NO TENEN CAP FORÇA ABSOLUTA PROPIA EN QUE BASAR EL SEU ESPERIT DE VICTORIA, DIGUE AHIR ALVAREZ DEL VAYO

Barcelona, 26. — Juli Alvarez del Vayo, comissari general de Guerra, venia ahir el front de l'Ejercit de Levant.

Com les "stars" cultiven llur físic

Per bé que, generalment, es suposa el contrari, els secrets del bodador hollywoodenc, no són, doncs, tan complicats com semblen.

CULTURA

AGREGACIÓ ANARQUISTA "ELS D'AHIR I ELS D'AVUI" Curs de Música i Cant. Aquest curs començarà el dia 2 de novembre...

Per avui GRUP "GERMEN"

Tots els components del Grup "Germen" es trobin a la localitat, han d'acudir a la reunió que tindrà lloc a les set de la tarda...

SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL·LURGICA

El Sindicat de la Indústria Siderometal·lúrgica, Indústria de l'Avança, paga tots els ingressos a la Borsa de Treball de passar per aquest Sindicat...

NOTES VARIES

INDUSTRIES DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Assistentem els particulars i col·lectivitat que tal dia han tingut relació comercial amb la regió lleonesa per a l'adquisició de primeres matèries...

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Aquest Sindicat convoca totes les Comissions de Secció, de barriada i mitjana en general, a la reunió que tindrà lloc demà, dimarts, a dos quarts de deu de la nit...

SINDICAT DE LA INDUSTRIA D'AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

El Sindicat de les Indústries d'Aigua, Gas, Electricitat i Combustibles, Secció Petrolis, posa al coneixement de tots els companys que figuren, fins aquest dia, inscrita d'una manera provisional a la Borsa del Treball d'aquesta Secció...

FEDERACIÓ REGIONAL DE SINDICATS JOVENVOLS LLIBERTARIS DE LA ZONA II

Les Joventuts Llibertàries de Berceles Públics, Joventuts "Els Separables" i "Generació Conscient", avui assolides en un sol Grup, anomenat "Grup Joventut Llibertària, Zona II", preguem tots els companys que pertanyen a les seccions Joventut que estiguin mobilitats o al front, que els mateixos, o per mitjà de llurs familiars, es presentin a llur estatge, Plaça de Catalunya, 4, per tal de prendre nota de llur destinació...

FEDERACIÓ NACIONAL DE LES INDUSTRIES FARRIL·LITZES, TEXTILS, VESTIR I ANEX D'ESPANYA

Aquesta Federació Nacional preguem tots els companys que pertanyen a la tripulació del vapor "Miguel", els quals tenen presentada reclamació contra l'armador del cursat vaixell al port de Rotterdam, de transmetre llurs adreces particulars a aquest Sindicat, per tal de transmetre-les al consell d'Espanya en aquest port.

FEDERACIÓ REGIONAL DE LA INDUSTRIA FARRIL·LITZES, TEXTILS, VESTIR I ANEX DE CATALUNYA

Als Comitès de Zona. Per la present són convocats tots els Comitès de Zona a la reunió que tindrà lloc al local d'aquesta Federació, Via Durruiti, 32 i 34, primer pis, el dia 30 del corrent, a les deu del matí...

FEDERACIÓ NACIONAL DE LES INDUSTRIES DEL PAPER I ARTS GRAFIQUES

Aquesta Federació Nacional, en organitzar el seu arxíu i la seva secció estadística, ha comprovat la falta de moltes publicacions i l'arribada irregular d'algunes altres. A fi de normalitzar aquest important servei d'informació, us preguem la tasca de dos exemplars de la publicació que dirigeix, amb l'objecte de servir l'ordre establert a les nostres oficines.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA DE L'EDIFICACIÓ, FUSTA I DECORACIÓ

Aquest Sindicat convoca totes les Comissions de Secció, de barriada i mitjana en general, a la reunió que tindrà lloc demà, dimarts, a dos quarts de deu de la nit, al local social, Bailén, 38, en la qual seran tractats assumptes de gran importància.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA D'AIGUA, GAS I ELECTRICITAT

El Sindicat de les Indústries d'Aigua, Gas, Electricitat i Combustibles, Secció Petrolis, posa al coneixement de tots els companys que figuren, fins aquest dia, inscrita d'una manera provisional a la Borsa del Treball d'aquesta Secció...

FEDERACIÓ NACIONAL DE LES INDUSTRIES FARRIL·LITZES, TEXTILS, VESTIR I ANEX D'ESPANYA

Aquesta Federació Nacional preguem tots els companys que pertanyen a la tripulació del vapor "Miguel", els quals tenen presentada reclamació contra l'armador del cursat vaixell al port de Rotterdam, de transmetre llurs adreces particulars a aquest Sindicat, per tal de transmetre-les al consell d'Espanya en aquest port.

INDUSTRIES LLIBERTARIES SIDEROMETAL·LURGICQUES

Com sigui que ha arribat a les Joventuts Llibertàries de la Indústria Siderometal·lúrgica un comunicat de Guerra en el qual es demanen antecedents dels camarades Félix González Sastre, Antoni Junquera Artell i Francesc Jiménez Guirau, afiliats a les Joventuts Llibertàries d'aquesta localitat, preguem els secretaris de totes les Joventuts Llibertàries d'Indústria o barriada que pugui facilitar dades dels esmentats companys, de passar per aquest local, Rambla del Centre, 35, com més aviat millor.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:
 Carrer Consell de Cent, número 282
 Telèfons: Administració... 25418
 Redacció... 20221
 Tallers... 22571

SUBSCRIPCIONS

Barcelona, 12 mesos	750
Península, 12 mesos	750
Amèrica i Filipines, trimestre	1750
Els altres països, trimestre	1750

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dimarts, 26 d'octubre del 1937

ANY I

NUMERO 212

PERFILS VIATGE DE PAU

Dies abans del viatge del President de la Generalitat a València corrien de boca tota una sèrie de versions carregades de mals aversaries per la sort de Catalunya. Escampades maliciosament per qui sap qui, feien vertiginosament el seu camí i cadascú hi afegia quelcom de la pròpia alforja. Allò que de cert o real tingessin aquestes referències, quedava anagat en la penombra de l'anècdota decisiva. No hi hagué manera de desfer-se el més lleu índex de veritat, si és que veritat i raó hi havia en la colla de temeritats que a free d'orella us anaven abocant a cada moment.

Però no ens deixarem guanyar la voluntat per les veus de la incertesa. Malgrat seríssim a la memòria les recents i injustes recriminacions de determinats periòdics de Madrid i València contra Catalunya, tenim la seguretat que aquesta col·legia, excessivament mal assabentada dels problemes de la nostra terra, entrarien aviat en raó, i desistries de llurs escameces derrotistes. I aquest presentiment nostre s'ha vist plenament confirmat en els últims editorials d'"El Mercantil Valencià", que tant s'havia distingit a atacar-nos. Si els nostres més apassionats objectors havien amollat les seves virulències per una raonada comprensió de la personalitat històrica de Catalunya i de l'obra que porta realitzada des del 19 de juliol ençà per la causa de l'antifeixisme — pensàvem —, ¿qui és que pugui insistir o reincidir a fer-nos un tort a gràticit?

Establir, però, la següent hipòtesi. Imaginem-nos que el ressentiment anticatalà, en tots els ordres, esdevingués violent i escometera a l'extrem que tractés d'anorrear parcialment o totalment la personalitat nacional i històrica de Catalunya, basant-se en textos jurídics més o menys estatutaris o constitucionals, o bé valent-se de determinades circumstàncies de força, ¿creuen els nostres detractors ocasionals que aleshores Catalunya restaria abatuda per sempre més? ¿Es que la mala estesa de la gent d'altres terres espanyoles envers la nostra, la qual és el pes mort de tota una història de dominació absolutista, és prou per a desfer un poble diferenciats per dret, llengua, cultura i història pròpia? ¿Es que les conquestes feudals de l'Edat Mitjana d'una part d'Espanya contra l'altra, ara, davant el nostre comú advenedor de llibertat ibèrica, han de tornar a rebrotar com si res no hagués passat entre nosaltres? Desitgem que la nostra conjectura mai no agafi planta de realitat, i que els curts de vista — per raó de distància, potser — quan esguardin els problemes cabdals de Catalunya, afinin més la mirada, si volen veure-hi clar.

Cal celebrar a cor obert el corrent de cordialitat que s'ha establert entre el Govern de la República i el de Catalunya, car aquesta íntima coincidència serà el millor suport de la unitat antifeixista.

J. Anselmo

MALGRAT LES DIVERGENCIES EXISTENTS, ELS CERCLES DIPLOMÀTICS NO PREVEUEN UNA RUPTURA DEFINITIVA EN LA SESSIÓ D'AHIR

Londres. — Malgrat subsistir les divergències sobre les tesis plantejades al Subcomitè de no intervenció, els cercles diplomàtics anglesos, francesos i alemanys d'aquesta capital no preveuen una ruptura definitiva per a la reunió d'ahir.

Durant el dia d'ahir se celebraren diverses conferències sobre aquesta reunió. Edeu ha canviat l'impressió amb Corbin, Grandi i Ribbentrop, els quals han comunicat al ministre anglès certes indicacions sobre l'actitud dels respectius Governos en allò que es refereix a la resolució presentada disabte per Anglaterra.

Es creu que Anglaterra i França no desitgen prendre com a pretext les objeccions germano-italianes per acabar amb la no intervenció i reprendre immediatament la llibertat d'acció. Sembla que les Potències occidentals estan disposades a renunciar a la retirada simbòlica, si aquesta continua suscitant controvèrsies tan inútils com és la de si les proposicions dels voluntaris a retirar han d'ésser iguals o diferents per a les dues parts combatents a Espanya. D'altra banda, França i Anglaterra creuen que si aquesta retirada simbòlica ha d'ésser efectuada sobre una altra base, no té cap avantatge ni importància.

Amb referència a la importantíssima qüestió dels poders a donar a les comissions internacionals que han d'ésser enviades a Espanya, Itàlia i Alemanya, sembla que han comunicat al següent:

1. — Que els és difícil de donar Eur conformitat a una comissió de composició de la qual desconeixem, així com el seu programa, però que si s'hi aclaira aquesta dos punts, serà possible donar un pas entusiasta.

2. — L'ur objecció no significa

una reserva del dret de crítica i certa puna de procediment. En aquestes condicions és possible que es produïssi una aproximació entre les tesis anglo-franceses i germano-italianes, sobre aquesta base:

1. — Definició prèvia dels poders de la comissió.
 2. — Un marge de confiança limitat sobre les conclusions de la comissió.

Amb referència al control, anglesos i francesos sostenen que no poden acceptar-lo si no tenen la seguretat que la retirada de voluntaris serà un fet, puix que consideren que el manteniment del control sense la retirada de voluntaris és perfectament inútil, i volen, d'altra banda, que el control naval sigui paral·lel al control terrestre.

La qüestió de la unitat efectiva l'Institut soviètic, car el Govern dels Soviets es negarà a acceptar tot compromís i el reconeixement dels drets de bel·ligerència, abans de la completa retirada dels voluntaris.

Una altra dificultat que recarica directament sobre el control, seria que es confirmés el rumor circulant ahir, segons el qual els Soviets no volen continuar pagant la quota de membres del Comitè de no intervenció. Contràriament a certes informacions, aquesta decisió no implicaria necessàriament una retirada de la U. R. S. S. del Comitè, però sí del sistema de vigilància naval, puix que les cotitzacions cobreixen les despeses d'aquest control.

De totes maneres, una declaració així — que encara no ha estat feta oficialment per la delegació soviètica — suscitaria complicacions, i en el cas que les dificultats anglo-franceses i germano-italianes fossin ajustonades, es plantejaria la qües-

LA MEDITERRÀNIA I EL PETROLI

ENTRE TOTES LES RUTES MÀRITIMES SEGUIDES PEL TRAFIC PETROLER A L'ANTIC CONTINENT, LA MEDITERRÀNIA ES EL MES GRAN RECAPTADOR

Les estadístiques sobre el consum mundial del petroli amosen, en els darrers anys, una demanda mitja anual de 215.000.000 de tones, actualment satisfeta pels jaciments en explotació.

Com que els països que més consumen no són necessàriament els que més produeixen (excepte fets dels Estats Units), resulta que la majoria de les rutes marítimes són seguides continuament per combois petrolers procedents o amb destinació als diferents ports d'exportació i importació del món.

En els Estats Units, Europa, l'Extrem-Orient són, per aquest ordre, els grans centres consumidors que importen els seus productes en brut o bé refinats, per Roan, Marsella i l'Haïve, pel que es refereix a França; Hamburg, pel que toca a Alemanya; Amberes, per Bèlgica; Rotterdam, pels Països Baixos; i l'Europa Central; Trieste i Gènova, per Itàlia; aquesta enumeració es limita a Europa, que és el que actualment ens interessa més especialment.

En els principals ports d'exportació del món són: als Estats Units: Nova York, Filadèlfia, Boston, Sant Francesc de Califòrnia; a Mèxic: Tampico i Tuxpan; a Venècia: San Lorenzo i Currao; a les Índies Neerlandeses: Batavia i Surabaja; a Perú: Abancay; a la U. R. S. S.: Batoum, Bakou; a Romania: Constança; sobre la costa de Síria: Haifa i Trípoli.

Així, al desenvolupament d'Europa — la qual abastaria també els Estats de la zona mediterrània i el 50 per 100 de la importació mundial dels hidrocarburs — està assegurat per tres grans línies marítimes, una que ve de l'Atlàntic: l'altra, d'Europa, i la tercera, d'Orient: aquestes dues darreres representen, per altra banda, més de la meitat del tràfic total.

En resum, el 50 per 100 aproximadament del tràfic marítim del

petroli afluix a països europeus mediterranis.

Hi ha més Rússia, que representa el prop del 10 per 100 de la producció mundial, té com a principals clients Itàlia, França, Alemanya, Espanya, Gran Bretanya, Bèlgica, Suècia i Dinamarca. Rússia, Bèlgica i la Mediterrània.

Anglaterra rep la major part dels seus petroli de les Índies Neerlandeses, i una bona part, de la resta de la Mediterrània oriental, Rússia i la Mediterrània.

Romania, que exporta el 80 per cent de la seva producció, només disposa d'un sol port: Constança; i, per consegüent, per la Mar Negra i els Dardanels, d'una sola ruta: la Mediterrània.

Itàlia, que no posseeix ni jaciments de petroli ni jaciments de carbó (excepte petites quantitats d'antracita), rep tots els hidrocarburs de l'exterior: un 30 per 100 dels Estats Units i Venècia, per Gènova; un 12 per 100 de França, per Suez; i la resta, de Romania i Rússia; i és també per la Mediterrània que fan camí els seus combustibles.

França, se ocupa el segon lloc dels països consumidors (amb notu especialment del nombre dels seus vehicles de turisme i industrials), importa més de 6.000.000 de tones de petroli cada any. Es produeix dels Estats Units, Venècia, Romania, Rússia, Perú, Índia, Índies Neerlandeses, Colòmbia, Irak; aquest tràfic és fet per dues rutes: la atlàntica, que és dividida, respecte d'Europa, entre els ports del grup atlàntic-Marsella i els ports mediterranis; i la que surt de l'Extrem-Orient i de la Mar Negra, que segueix per assurtir Marsella, Sète, Toló i els centres del Nord d'Àfrica, així com les refineries de Frontignan, de Berry, de Lavera, de Provença i de Mortevillier, a l'Alabàcia. Les rutes del Mar Roig i de la Mediterrània.

En veu, doncs, on es va. La doble enumeració dels grans ports d'importació i d'exportació i de les grans rutes europees ja ho ha demostrat. Entre totes les rutes marítimes seguides pel tràfic petrolier de l'antic Continent, la Mediterrània és el gran captador. És aquesta una comprovació de la qual és inútil subestimar-ne la importància.

En el moment que l'economia de pau no és la sola que hom ha de considerar, sinó que cal estudiar també en totes les seves conseqüències el problema d'una economia de guerra, amb les repercussions que no deixaran de tenir sobre ella a més exigències de carburant de qualitat, una flota gran devoradora de carburant, la vida i la seguretat nacional es manifesten, una vegada més, íntimament lligades a la llibre navegació.

En el moment que l'economia de pau no és la sola que hom ha de considerar, sinó que cal estudiar també en totes les seves conseqüències el problema d'una economia de guerra, amb les repercussions que no deixaran de tenir sobre ella a més exigències de carburant de qualitat, una flota gran devoradora de carburant, la vida i la seguretat nacional es manifesten, una vegada més, íntimament lligades a la llibre navegació.

UN CAÇA-SUBMARINS FRANCÈS HA ESTAT BOMBARDEJAT I ENFONSAT A MENORCA PER UN AVIO «DESCONEGUT»

Marsella, 26. — El caça-submarins «Nium», va bombardejar el port de Fornells (Menorca) per un hidroavió no identificat, ha estat a fons.

L'element vaquí havia estat posat a disposició de la Companyia «Air-France» fa uns cinc mesos, quan es restablí l'escala a les Balears, suprimida poc després d'estallar la guerra civil espanyola.

D'aquesta manera, l'escala de Fornells substituïa la d'Alcúdia (Mallorca).

La Companyia «Air-France» confirma que no hi ha hagut víctimes. La tripulació del navili en qüestió estava integrada per vuit homes. El servei no serà interromput a causa d'aquest incident en la línia Marsella-Ager-Palma.

El Govern conservador australià té la majoria assegurada a la Cambra de diputats, però no a la de senadors

Melbourne, 26. — Mentre les eleccions per a la Cambra de diputats asseguraren la majoria al Govern conservador Lygon, les eleccions senatorials no permeten, al moment, tenir seguretat sobre el

resultat definitiu. Actualment el «Labour Party» té les mateixes possibilitats d'obtenir majoria a la Cambra Alta. Com, hom sap, han d'ésser elegits 19 senadors en un total de 26. — Palma.

fació per les mares, i més especialment per la Mediterrània.

La política del petroli després de la política naval, al servei de la qual està dedicada, sobretot quan, entre els grans Estats d'Europa, un

de la principal grup una situació angular; Alemanya, que posseeix importants jaciments de petroli i l'ur a la Renània, a Turíngia i Hannover i que s'estorça des de fa alguns anys i no sense èxit (pro-

ductes més d'un milió de tones per any) per assegurar el seu proveïment per a seus propis recursos, i la seva producció nacional en hidrocarburs sintètics d'alta i mitjana rendiment.

I LA QUE S'APROPA...

La Gran Guerra del 1914-1918 no hauria començat, si hom hagués conegut a temps les intencions d'Anglaterra

Des articles publicats en un dels principals diaris conservadors de Londres, per sir Norman Angell — diu a "The Petite Girlande", L'Indevr Nansen, — mereixen tota la nostra atenció.

Norman Angell, dels quals articles n'hem autor, va aconseguir anys abans del 1914, un èxit mundial amb el seu llibre "La gran il·lusió", en el qual exposa una proposta il·lusòria de la guerra.

Després d'aquell èxit, la seva obra ha imposat la seva autoritat a l'opinió britànica.

Per això hi influïren també aquesta dos articles que, per l'hor França, per l'hor actualitat, mereixen ésser coneguts per tothom.

Encara que estranyament, heu anat així que s'hi diu:

"Anglaterra i França, el 1918, tenen al costat seu Rússia, el Japó i Itàlia i els Estats Units.

Avui ha canviat la situació. Els Estats Units s'han alliat; el Japó amenaça directament tot l'Imperi anglès a l'Àsia; Itàlia inicia la guerra per tal d'interceptar les comunicacions britàniques a la Mediterrània.

Què és Rússia, l'alència de la qual, en cas de guerra, podria ésser molt important. Amb tot, grups influents del nostre propi territori s'esforcen a impedir que es realitzi aquesta aliança. Arriben fins a emprar les forces lliures per a minar el pacte franco-soviètic. És encara aquesta "tècnica"?

Aquí Norman Angell raona com a home que, no admetent al seu país la propaganda soviètica, comprèn no obstant, la importància militar de Rússia com a Estat i sent abstractió del seu règim, veu només el valor intrínsec de l'Estèrit rus. Aquest valor, en veritat, es desconeix, però n'hi ha prou de saber que pertany a un país de 170 milions d'habitants.

De totes maneres — diu — Anglaterra ve obligada a garantir la integritat de Bèlgica i de França. No pot fer altra cosa, si no vol condemnar-se ella mateixa a mort. Perquè una vegada vençuda França, els nostres enemics trobarien lliure el camí per a atacar Anglaterra per aire i mar. Podrien amb llurs submarins, trencar tots les límits de navegació entre l'Atlàntic Nord i la Mediterrània.

En realitat, Anglaterra — diu Norman Angell —, es troba actualment més amenaçada que el 1914.

Què s'ha de fer?

Quan Alemanya explotava les seves no riqueses més que un mig per cent de les matèries primeres que consumia.

Malgrat de posseir les enormes riqueses col·lectives va declarar el 1914 la guerra als seus veïns. Encara que formessin a ésser sense no hi trobaria la solució a les dificultats que sofria.

«On ens ha conduït, doncs, la política de contribució i d'aiguatència adoptada per nosaltres després del 1919? Hem cedit davant el Japó, a Manxuria, el 1931; hem cedit davant Itàlia el 1935; hem cedit davant Alemanya, a Renània. Cedim avui davant Itàlia i Alemanya a Espanya. Però, no són aquestes conseqüències les que han fet a les Potències anomenades "dinàmiques" i més insuperables que mai?

La nostra cessió continua no ha fet altra cosa que arbrir, en forma creixent, la nostra posició defensiva. El que ens és, és condemnat a seguir cedint constantment. Què cal fer? La Societat de Ginebra, que va perseguir vanament el somni d'austera aliança nacional, no és utilitzable. Cerquem quicòm millor.

Fem de l'actual unió anglo-francesa el que d'una Confederació defensiva oberta a tots els Estats que vulguin acceptar els seus principis i les seves obligacions. Qualsevol que pugui ésser la forma del seu Govern.

No han d'ésser les formes de Govern, sinó la seva actitud respecte a les altres potències, les que han de fer-les o no dignes de tal associació.

Un atac adreçat contra un dels agrupaments equivaldria a un atac contra tots. L'objecte de la nova aliança no seria el de mantenir a qualsevol preu l'"statu quo".

No han d'ésser les formes de Govern, sinó la seva actitud respecte a les altres potències, les que han de fer-les o no dignes de tal associació.

La seva resolució prova, en tot cas, que l'opinió pública britànica ha sortit de la seva mortal peresa.

Tal vegada podria dir-se que això era una nova forma de la Societat de Nacions. Sí i no. El nou organisme tendria per característica evitar a tots els seus membres, si es produïa un "cas belli", la intervenció immediata. Evitaria el risc d'aquells suplements desgraciats com el que mostra el 1914 Anglaterra, quan a força de voler evitar la guerra no tingué altra cosa que fer-la esclatar. En presència d'una nova Confederació com la que aquí es proposa, cap Estat agressor no podria tenir dubtes sobre la intervenció o no intervenció d'aquesta o aquella potència.

Com ha dit Lloyd George — recordem Norman Angell — la Gran Guerra del 1914-1918 no hauria començat d'haver-se començat a tement les intencions d'Anglaterra. Aquella guerra que, com a l'ura ens consta, fou inútil, puix que no donà cap resultat dels que esperàvem: ni la nostra seguretat permanent, ni la fi del militarisme alemany, ni la pau del món, ni la salut de la democràcia.

Aturo-nos, volguet Norman Angell. De qui és la culpa si els aliats han deixat perdre, evaporar-se els resultats d'una victòria obtinguda després de sacrificis colossals? Quina Potència, en lloc de continuar solidària amb els seus aliats, ha sostingut durant diversos anys una política equívoca que, inevitablement, havia de portar al rearmament d'Alemanya? ¿Qui ha concebut la idea gallarda d'atacar un enemic molt més poderós del que hom havia cregut? Aquí el mal està fet. I ha estat precís, el mateix excés del mal anant perquè la Gran Bretanya hagi arribat, encara que tardament, a veure-hi realment clar. Més val tard, que mai!

Malgrat de posseir les enormes riqueses col·lectives va declarar el 1914 la guerra als seus veïns. Encara que formessin a ésser sense no hi trobaria la solució a les dificultats que sofria.

La importància d'aquesta dos articles és evident, puix que situen molt clarament el poble anglès davant la insuperable realitat. No hauria pogut dir-se a Anglaterra fa alguns anys un cri d'arma semblant.

EL GOVERN DE TURQUIA HA PRESENTAT LA DIMISSIÓ A KEMAL ATATURK IMMEDIATAMENT HA ESTAT FORMAT UN NOU GABINET

Ankara, 26. — El Govern Ismet Inonu ha dimisit Kemal Ataturk i ha nomenat al mariscal d'Economia, Ismet Djalal Bayar, que forma un nou Gabinet. El President ha immediatament al President de la República una nova formació ministerial identica a l'anterior, llevat la cartera de Sanitat, que serà exercida pel doctor Halil Alalay. La cartera d'Economia ha estat confiada al ministre d'Agricultura, Chakir Keseler.

Immediatament de constituit el nou Gabinet es celebrà una reunió sota la presidència de Kemal Ataturk. Ismet Inonu ha dimisit igualment de vice-president del Partit del Poble. Serà substituït en aquest lloc per l'actual president del Consell — Palma.

Dos avions soviètics a la Terra de Francesc Josep

Moscou, 26. — Els avions de Ba-buchkin i Movhorvski sortiren de Maaohkinchur i aterraren amb tota felicitat a la capçal de gel d'una de les illes de l'Arctípic de la Terra de Francesc Josep, després d'un vol de cinc hores en condicions molt difícils. Tchukhandvi roman al cap del Desig en espera que el temps millori. — Palma.

El Hidroavió Gegant Continental el Viatge amb Normalitat

Pernambuco, 26. — A les 2.30 gmd. l'hidroavió gegant "Leutenant de Valseau Paris" comunicava que tot anava bé a bord. — Palma.

«Solidaritat Internacional Antifeixista». Via Durruti, 22 i 24, segon, telèfon núm. 48.

«Solidaritat Internacional Antifeixista». Via Durruti, 22 i 24, segon, telèfon núm. 48.